

HOTĂRÂREA NR. 320
din data de 10.06.2019

Dosar nr.: 703/2018

Petiția nr.: 6339/16.10.2019

Petent: ..

Reclamat: Instanțele de judecată și procurori

Obiect: tratarea cu inechitate a petentului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau petentului

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2. Petentul sesizează cu privire la modul în care instanța de judecată ar fi acționat într-un mod abuziv și ilegal, existând o serie de vicii de procedură, cu declarații date sub amenințare, petentul fiind condamnat la 16 ani închisoare.

3. Urmărirea penală și întocmirea rechizitoriului de către procuror ar fi fost de natură a duce la încălcarea drepturilor petentului.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin adresa nr. 6339/25.10.2018 i s-a comunicat petentului excepția de necompetență a Consiliului, motivată, fiindu-i acordat un termen pentru a-și formula apărările sale.

5. Prin adresa nr. 7253/22.11.2018 petentul revine și arată faptul că a fost transferat la Penitenciarul Timișoara reclamând totodată și modul în care procurorul ar fi formulat recurs, aspect de natură a conduce la condamnarea petentului.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Referitor la primul capăt de cerere, petentul arată faptul că în anul 2008 s-a produs o altercație asupra unui consătean al petentului acesta fiind ulterior transportat la spital, unde a decedat.

8. A început urmărirea penală in rem, ulterior fiind numit în mod ilegal un nou procuror de caz, iar în anul 2009 petentul îi este adus la cunoștință un proces-verbal prin care era informat că are calitatea de făptuitor. Petentul arată că în cazul său a fost comise grave abuzuri și precum și o serie de fapte ilegale inclusiv presiuni asupra martorilor. Instanța a apreciat că declarațiile obținute sub amenințare constituie probe fapt ce a condus la condamnarea petentului.

9. Prin punctul de vedere formulat, înregistrat sub nr. 7253/22.11.2019 petentul reiterează faptul că rechizitoriul nu a fost întocmit conform prevederilor legale, procurorul

de caz săvârșind infracțiunea de abuz în serviciu. De altfel petentul reclamă și faptul că procurorul ar fi declarat recurs.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 484/2019, petentul solicită ca dosarul format la CNCD să fie declinat către CSM.

Susținerile părții reclamate

V. Motivele de fapt și de drept

11. Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că petentul sesizează o serie de nereguli și potențiale fapte penale săvârșite de către procurorul de caz, aspecte ce au condus la condamnarea sa. Petentul solicită ca dosarul astfel format să fie declinat către CSM.

12. În urma analizei petiției, Colegiul director a invocat *din oficiu excepția de vădită necompetență a Consiliului* referitor la aspectele semnalate, având în vedere faptul că acestea exceda atribuțiilor Consiliului National pentru Combaterea Discriminării, acesta neputându-se pronunța asupra aspectelor statuate de către instanțele judecătorești prin hotărârile pronunțate de către acestea ori cu privire la modul în care sunt instrumentate cauzele penale.

13. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul National pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

14. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, Consiliul National pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești ori în legătură indisolubilă cu activitatea de îndeplinire a justiției de către instanțele judecătorești.

15. Constituția României în art. 1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 din Constituție statuează îndeplinirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

16. În condițiile art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, C.S.M. îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut.

17. Având în vedere aceste considerente, a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

18. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătoreștii, care sunt supuse căilor legale de atac. Însuși textul constituțional din art. 129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătoreștii, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătoreștii este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

19. Chiar dacă s-ar admite că C.N.C.D. nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătoreștii, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției C.N.C.D. ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței.

20. Colegiul director este de opinie că, în speță, Consiliul National pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătoreștii, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătoreștii pronunțate.

21. Referitor la modul de instrumentare a dosarului penal de către procurorul de caz, respectiv al săvârșirii unei fapte de abuz în serviciu, astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infracțiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală.

22. Colegiul Director apreciază că, conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, CNCD nu se poate pronunța cu privire la acte ce intră sub incidența legii penale sau asupra altor aspecte corelative actului de justiție.

23. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului National pentru Combaterea Discriminării în raport cu aspectele sesizate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Se va răspunde petentului, în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Motivată și tehnoredactată TS/RB
Data redactării:21.06.2019

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr.554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.